

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Nowym Dworze Mazowieckim **w** II Wydziale Karnym **w składzie:**

Przewodniczący – Anna Zajączkowska

Protokolant – Anna Kopeć

w obecności Prokuratora Anny Gomulskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2017 roku

na wniosek i z urzędu

sprawy R. G. z d. Ś.

ur. (...)

w N.

córki M. i M. z d. P.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

I. nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. z dnia **9 marca 2010 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 270 § 1 kk popełniony w dniu 11 lutego 2010 roku na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; skazana odpracowała 100 godzin – postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 6 grudnia 2013 roku zwolnioną skazaną z wykonania reszty kary;

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia **13 marca 2013 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 280 § 1 kk popełniony w dniu **18 lutego 2010 roku** na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, – postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 20 stycznia 2016 roku w sprawie (...) sąd zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności, kara ta nie została wykonana;

III. zaocznym Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia **28 kwietnia 2015 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu **28 grudnia 2014 roku** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;

IV. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia **28 maja 2015 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu **2 kwietnia 2015 roku** na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, - postanowieniem z dnia 23 października 2015 roku w sprawie (...) sąd orzekł zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, kara ta została wykonana w całości;

V. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia **16 listopada 2015 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu **21 stycznia 2015 roku** na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 10 złotych, - postanowieniem z dnia 15 czerwca 2016 roku w sprawie (...) sąd orzekł

zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 48 dni w zamian za nieuiszczoną karę grzywny; zastępcza kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

VI. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia **29 stycznia 2016 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk popełniony w dniu **4 października 2015 roku** na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz czyn z art. 270 § 1 kk popełniony w dniu **6 października 2015 roku** na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, z wymierzeniem kary łącznej 4 miesięcy pozbawienia wolności; kara ta nie została wykonana;

VII. Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia **25 marca 2016 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu **16 grudnia 2014 roku** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby i grzywny w wysokości 50 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 10 złotych, kara grzywny nie została wykonana;

VIII. Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia **11 maja 2016 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk i in. popełniony w okresie od **18 listopada 2014 roku do 8 grudnia 2014 roku** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;

- o r z e k a -

1. kary pozbawienia wolności z wyroków wymienionych w pkt II (sygn. akt (...)), III (sygn. akt (...)), V (sygn. akt (...)), VI (sygn. akt II K950/15), VII (sygn. akt (...)) i VIII (sygn. akt (...)) łączy i na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk, art. 89 § 1 i 1b kk wymierza skazanej R. G. karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. kary grzywny z wyroków wymienionych w pkt V (sygn. akt II K319/15) i VII (sygn. akt (...)) łączy i na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk wymierza skazanej R. G. karę łączną grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

3. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (...) od 17 lutego 2017 roku do 27 kwietnia 2017 roku i w sprawie (...) od 23 stycznia 2015 roku godz. 20.00 do 24 stycznia 2015 roku godz. 15.35;

4. na podstawie art. 576 § 1 kpk ustala, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

5. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych w sprawach sygn. akt (...) (pkt I) i sygn. akt (...) (pkt IV);

6. na podstawie § 17 ust. 5 i § 20 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza z S. Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. kwotę 177,12 (sto siedemdziesiąt siedem złotych i dwanaście groszy), w tym kwotę 33,12 (trzydzieści trzy złote i dwanaście groszy) tytułem należnego podatku od towarów i usług (VAT), za pomoc prawną udzieloną skazanej z urzędu;

7. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazaną od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 606/16

UZASADNIENIE

R. G. (1) z d. Ś. została skazana następującymi, prawomocnymi wyrokami: **1.** nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. z dnia **9 marca 2010 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 270 § 1 kk popełniony w dniu 11 lutego 2010 roku na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; skazana odpracowała 100 godzin –

postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 6 grudnia 2013 roku zwolnioną skazaną z wykonania reszty kary;

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia **13 marca 2013 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 280 § 1 kk popełniony w dniu **18 lutego 2010 roku** na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, – postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 20 stycznia 2016 roku w sprawie (...) sąd zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności, kara ta nie została wykonana;

3. zaocznym Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia **28 kwietnia 2015 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu **28 grudnia 2014 roku** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;

4. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia **28 maja 2015 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu **2 kwietnia 2015 roku** na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, - postanowieniem z dnia 23 października 2015 roku w sprawie (...) sąd orzekł zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, kara ta została wykonana w całości;

5. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia **16 listopada 2015 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu **21 stycznia 2015 roku** na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 10 złotych, - postanowieniem z dnia 15 czerwca 2016 roku w sprawie (...) sąd orzekł zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 48 dni w zamian za nieuiszczoną karę grzywny; zastępcza kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

6. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia **29 stycznia 2016 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk popełniony w dniu **4 października 2015 roku** na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz czyn z art. 270 § 1 kk popełniony w dniu **6 października 2015 roku** na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, z wymierzeniem kary łącznej 4 miesięcy pozbawienia wolności; kara ta nie została wykonana;

7. Sądu Rejonowego w Pułtuskach z dnia **25 marca 2016 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu **16 grudnia 2014 roku** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby i grzywny w wysokości 50 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 10 złotych, kara grzywny nie została wykonana;

8. Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia **11 maja 2016 roku** w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk i in. popełniony w okresie od **18 listopada 2014 roku do 8 grudnia 2014 roku** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby;

R. G. (2) ma 25 lat, jest mężatką, ma dwoje dzieci. Ma wykształcenie zawodowe w kierunku kucharz małej gastronomii. Jak wynika z opinii

o skazanym, R. G. (2) została raz nagrodzona za pracę na rzecz oddziału mieszkalnego i 4 krotnie karana dyscyplinarnie za spanie z dzieckiem, wulgarnie zachowanie wobec współosadzonej i funkcjonariusza oraz nieregulaminową postawę podczas apelu. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej, prezentuje krytyczne postawy wobec popełnianych przez siebie przestępstw.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: informacji o pobytach i orzeczeniach (k.3-5), opinii o skazanym (k.56-64,140-148), karty karnej (k.15,68,81,83-84,138), wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. z dnia 9 marca 2010r. w sprawie sygn. akt (...) (k.37-38 akt (...)), wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 13 marca 2013r. w sprawie sygn. akt (...) (k.181-182 akt (...)/09), postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 20 stycznia 2016r sygn. (...) (k.322

akt (...), wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 28 kwietnia 2015r. w sprawie sygn. akt (...) (k.77 akt (...)), wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 28 maja 2015r. (k.41 akt sprawy (...)), postanowienia Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 23 października 2015r sygn. (...) (k.61 akt (...)), wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 16 listopada 2015r. w sprawie sygn. akt (...) (k.242 akt sprawy (...)), postanowienia Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 15 czerwca 2016r (k.46 akt wykonawczych (...)), wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 29 stycznia 2016r. w sprawie sygn. akt (...) (k.147 akt (...)), wyroku Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia 25 marca 2016r w sprawie sygn. akt (...) (k.136 akt (...)) oraz wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 11 maja 2016r w sprawie sygn. akt (...) (k.290 akt (...)).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy rozważyć przepisy jakiej ustawy należy stosować w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy

- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 1 lipca 2015r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ponadto wskazać trzeba, że przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego zostały następnie zmienione przepisami ustawy z dnia 11 marca 2016r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Odnosząc powyższe na realia przedmiotowej sprawy należy wskazać, że po dniu 1 lipca 2015r. R. G. (2) została prawomocnie skazana wyrokami:

- SR w Mińsku Mazowieckim z dnia 16 listopada 2015r, sygn. (...),
- SR w Legionowie z dnia 29 stycznia 2016r w sprawie (...),
- SR w Pułtusku z dnia 25 marca 2016r w sprawie (...) oraz
- SR w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 11 maja 2016r w sprawie (...),

zatem wobec skazanej należało rozważyć zarówno zastosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych

w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r., następnie zmienionych ustawą z dnia 11 marca 2016r., jak i w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r., albowiem orzekając po 1 lipca 2015r. sąd najpierw zobowiązany jest zbadać, czy przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie przepisów ustawy - Kodeks karny znajdują zastosowanie w sprawie skazanego, a jeśli tak, posługując się art. 4 § 1 kk - zbadać, które przepisy będą w konkretnym postępowaniu względniejsze.

Sąd przeanalizował sytuację skazanej R. G. pod kątem tego jakie przepisy są dla niej względniejsze i stwierdził, że:

- w przypadku gdyby stosowano wobec skazanej przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015r. możliwe byłoby orzeczenie dwóch kar łącznych pozbawienia wolności oraz jednej kary łącznej grzywny. Jedna kara łączna pozbawienia wolności mogłaby obejmować kary jednostkowe orzeczone w sprawach (...) oraz (...), druga kara łączna pozbawienia wolności objęłaby kary jednostkowe orzeczone w sprawach (...), (...), (...), (...) i (...), z kolei kara łączna grzywny objęłaby kary grzywny orzeczone w sprawach (...) i (...), z uwagi na występowanie między czynami objętymi powyższymi wyrokami realnego zbiegu przestępstw określonego w art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. Postępowanie

w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie (...) na gruncie przepisów obowiązujących do 30 czerwca 2015r. należałoby umorzyć;

- gdyby zastosować przepisy w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015r. istnieje możliwość połączenia kar orzeczonych wyrokami w sprawie (...), (...), (...), (...), (...) i (...), albowiem wyrokami tymi orzeczono kary tego samego rodzaju, podlegają one wykonaniu oraz nie zostały jeszcze wykonane.

Tym samym procedując w zakresie wydania wyroku łącznego w oparciu o przepisy obowiązujące do 30 czerwca 2015r sąd miał możliwość:

- łącząc kary orzeczone w sprawach (...) i (...) ukształtowania kary łącznej od 2 lat pozbawienia wolności do 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Przepis ten skierowany był przeciwko różnym dobrom prawnym, w bliskim przedziale czasowym co uzasadniałoby wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji;

- łącząc kary orzeczone w sprawach (...), (...), (...), (...) i (...) ukształtowania kary łącznej od 1 roku pozbawienia wolności do 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przepis ten skierowany był głównie przeciwko mieniu ((...), (...), (...), (...)). Niemniej jednak w zbiegu pozostawało także przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji (...), co również uzasadniałoby wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji;

- łącząc kary grzywny w sprawach (...) i (...) ukształtowania kary łącznej grzywny od 100 stawek dziennych grzywny do 150 stawek dziennych grzywny,

- dodatkowo odrębnemu wykonaniu podlegałaby kara pozbawienia wolności orzeczona w sprawie (...).

Natomiast stosując przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015r sąd miał możliwość ukształtowania jednej kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 2 lat pozbawienia wolności do 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w wymiarze od 100 stawek dziennych grzywny do 150 stawek dziennych grzywny.

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie Sądu przepisy w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015r. dla skazanej są korzystniejsze.

Zgodnie z art. 85 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Według natomiast § 2 tego przepisu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Art. 85 § 2 kk wymaga zatem, by kary stanowiące podstawę orzeczenia kary łącznej podlegały wykonaniu, choćby w części. Zdaniem sądu kary podlegające wykonaniu należy rozumieć jako kary, które mają zostać, a nie zostały jeszcze wykonane.

Podnieść trzeba, iż wymogi art. 85 § 2 kk na dzień wydania wyroku łącznego spełniają jedynie kary niewykonane w całości, a orzeczone w sprawach (...), (...), (...), (...), (...) i (...).

W sprawie (...) skazana została zwolniona z reszty kary ograniczenia wolności, z kolei kara ograniczenia wolności orzeczona w sprawie (...) została wykonana w formie zastępczej kary pozbawienia wolności do dnia 11 lutego 2017 roku. Kary te zostały wykonane w całości, a tym samym nie mogły być brane pod uwagę przy kształtowaniu kary łącznej.

Należy jednocześnie zauważyć, iż w brzmieniu kodeksu karnego obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r., po jego nowelizacji z dnia 11 marca 2016 r. ustawą o zmianie ustawy

– Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, ustawodawca wprowadził przepisy art. 85 § 3 i § 3a, które przewidują przesłanki, których spełnienie skutkuje wyłączeniem niektórych, orzeczonych kar spod możliwości objęcia ich węzłem kary łącznej.

Art. 85 § 3 kk stanowi, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Z uwagi na daty popełnienia czynów, za które R. G. (2) została skazana oraz daty odbywania przez nią poszczególnych kar pozbawienia wolności, w sprawie niniejszej przesłanki określone w art. 85 § 3 kk nie występują. Żadnego z przestępstw skazana nie dopuściła się bowiem w czasie odbywania kary orzeczonej za inne przestępstwo.

Zgodnie z regułami określonymi w art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Tym samym w ramach kary łącznej w niniejszym postępowaniu obejmującej kary orzeczone wyżej wskazanymi wyrokami najniższą wymierzoną karę łączną mogła być kara 2 lat pozbawienia wolności jako najwyższa kara jednostkowa orzeczona w sprawie

III K 1136/10, a najwyższą karę łączną pozbawienia wolności kara 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Podkreślenia wymaga w tym miejscu także okoliczność, że łącząc kary bezwzględnego pozbawienia wolności z karami pozbawienia wolności dotychczas zawieszonymi, i nie zawieszając wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, sumując poszczególne kary jednostkowe zgodnie z treścią art. 89 § 1b kk przyjmuje się połowę wymiaru kary zawieszanej. Dlatego też w ramach możliwej do wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności sąd przyjął kary:

- 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie (...)
- 3 miesięcy pozbawienia wolności (1/2 kary 6 miesięcy w sprawie (...))
- 5 miesięcy pozbawienia wolności (1/2 kary 10 miesięcy w sprawie (...))
- 4 miesięcy pozbawienia wolności jako kara łączna orzeczona w sprawie (...)
- 3 miesięcy pozbawienia wolności (1/2 kary 6 miesięcy w sprawie (...))
- 6 miesięcy pozbawienia wolności (1/2 kary 1 roku w sprawie (...)).

Natomiast najniższą karę łączną grzywny mogła być kara łączna grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych grzywny jako najwyższa z orzeczonych kar jednostkowych, a najwyższą karę łączną kara 150 stawek dziennych grzywny jako suma kar grzywny orzeczonych w sprawie (...) i (...).

Przechodząc do wymiaru orzeczonej kary łącznej podnieść należy, że zgodnie z dyrektywami wymiaru kary łącznej określonymi w przepisie art. 85a kk obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie z poglądem prezentowanym w doktrynie, a akceptowanym przez niniejszy sąd, na gruncie tych przepisów zachowują znaczenie i funkcje zasady oraz dyrektywy wypracowane w doktrynie i orzecznictwie wymiaru kary łącznej, do czasu tej nowelizacji (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod red. W. Wróbla, Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja 2015, k. 649). Można odróżnić trzy odmienne reguły łączenia kar: zasadę absorpcji, kiedy kara łączna jest równa najniższej spośród kar jednostkowych, zasadę kumulacji - gdy kara łączna jest równa sumie kar jednostkowych oraz pośrednią zasadę asperacji (absorpcji częściowej). Wymierzając karę łączną, trzeba mieć na uwadze, że jest ona swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym wyrokiem łącznym), tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również nieopłacalności przestępczej działalności (zob. M. S., Glosa do uchw. SN

z 20 stycznia 2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102; zob. także wyrok SA w Warszawie z 12 lipca 2000 r., II AKA 171/00, OSA 2001, Nr 2, poz. 5; wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKA 154/01, KZS 2002, Nr 12, poz. 70). Sąd nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie skazanego w zakresie poszczególnych przestępstw, ale musi rozważyć przedmiotowo - podmiotowy związek między przestępstwami, w zakresie których kary podlegają łączeniu. Im bardziej jest on ścisły, w tym większym stopniu powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich. Kara łączna nie jest jednak sposobem na premię dla sprawcy większej liczby przestępstw. Ma stanowić całościową ocenę jego zachowań, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego, reakcją na popełnione czyny. Nie ma ona służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popełnienie większej liczby przestępstw zdecydowane uzasadnia odstępstwo od absorpcji kar. Wymierzenie kary przy zastosowaniu całkowitej absorpcji prowadziło do premiowania sprawcy popełniającego więcej przestępstw i do praktycznej bezkarności niektórych zachowań zabronionych. Ta zasada, jak i zasada kumulacji kar, powinny być stosowane wyjątkowo, zaś priorytet ma zasada asperacji, czyli absorpcji częściowej.

Podnieść należy, że między popełnionymi przez skazaną przestępstwami zachodzi związek przedmiotowy. Były to przestępstwa przeciwko mieniu, ale różniły się kwalifikacją prawną. Przestępstwa te zostały popełnione w różnym czasie. Przestępstw osądzonych w sprawach (...), (...), (...), (...) i (...) R. G. (2) dopuściła się w krótkich odstępach czasu od listopada 2014 roku do kwietnia 2015 roku, z kolei czyn osądzony w sprawie (...) został wprawdzie popełniony znacznie wcześniej, ponad 4 lata wcześniej, ale z pozostałymi wiąże go to, że także dotyczy przestępstwa przeciwko mieniu. Przestępstwa były popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych oraz w różnych miejscowościach. Popełnienie przestępstw podobnych w bliskich odstępach czasu uzasadnia znaczną absorpcję w wymiarze kary łącznej, ale dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych, odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw. Niewątpliwie nie można równocześnie przyjąć, że przestępstwa, za które wymierzone zostały kary podlegające łączeniu nie były incydentami w życiu skazanej. Wręcz przeciwnie, przejawiał się w nich tryb jej życia, trwałość lekceważenia norm prawnych i społecznych. Skazana jak wynika z opinii z Zakładu Karnego mimo podejmowanych starań ma trudności z respektowaniem powszechnie przyjętych norm i zasad. Łatwo wchodziła w konflikt z prawem, a dotychczasowe konsekwencje karnoprawne okazywały się nieskuteczne. Sąd dostrzega, że ostatnie ze skazań było niejako rozliczeniem z przeszłości, niemniej nie można również nie zauważyć, że dokonywała także przestępstw mimo wcześniejszych wyroków skazujących. Należy z tego zatem wnioskować, że popełniała kolejne przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niej kar, nie zmieniała swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazywała poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Wielokrotna karalność za przestępstwa przeciwko mieniu, która może świadczyć o uczynieniu przez skazaną z tych przestępstw sposobu zarobkowania wyklucza możliwość ukształtowania kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji. Sąd ukształtował karę łączną w oparciu o zasadę asperacji. Kara ta będzie odpowiednia w ocenie Sądu z punktu zasad wyrażonych w przepisie art. 85a kk, spełni cele zarówno prewencji indywidualnej, jaki generalnej. Taka kara nie stanowi przy tym nieuprawnionego promowania skazanej jako niepoprawnej sprawczyni wielu przestępstw.

Zgodnie z art. 576 § 1 kpk połączone wyroki w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym sąd pozostawił do odrębnego wykonania, o czym orzekł punktem drugim.

W punkcie trzecim wyroku sąd na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności skazanej w sprawie (...) od dnia 23 stycznia 2015r., godz. 20.00 do dnia 24 stycznia 2015 roku g.15.35 oraz w sprawie (...) od dnia 11 lutego 2017 roku do dnia 28 kwietnia 2017 roku, tj. do dnia wydania wyroku, przy czym na skutek oczywistej omyłki pisarskiej sąd określił ten okres jako od 17 lutego 2017 roku do 27 kwietnia 2017 roku.

Wobec braku objęcia węzłem kary łącznej kary orzeczonej wyrokiem w sprawie (...) i (...) z przyczyn przywołanych powyżej postępowanie w tym zakresie podlegało umorzeniu na podstawie art. 572 kpk.

Z racji tego, że skazaną na gruncie niniejszego postępowania reprezentował obrońca wyznaczony z urzędu sąd określił wysokość wynagrodzenia obrońcy oraz orzekł o jego przyznaniu zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Wobec sytuacji materialnej skazanej, która na dzień wyrokowania pozostaje osadzona w Zakładzie Karnym gdzie nie pracuje, sąd uznał, że nie będzie ona w stanie bez uszczerbku dla swojego utrzymania uiścić kosztów postępowania i kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku łącznym.